

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14029

гр. София, 23.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
закрито заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

като разглежда дело номер **3734** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал. 9 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Делото е образувано по жалба от М. М., [дата на раждане] гражданин на Б., чрез адвокат Н. Т.-
АК-Р., срещу отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Завеждащ Консулска служба в
[населено място], И. по заявление на М. М. от 04.02.2025 г.

Иска се от съда да постанови отмяната на отказа, като се претендира, че актът е
незаконосъобразен и издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че
отказът не отговоря на изискването на чл.59 ал.2 т.4 АПК-не съдържа конкретни фактически
основания, не са посочени информационните източници, въз основа на които е формиран извода,
че жалбоподателя не възнамерява да се обучава в български ВУЗ. Твърди се, че отказът засяга
правото на образование на жалбоподателя, съгласно чл.2 от Протокол 1 към ЕКПЧС и нарушение
на чл.14 ЕКПЧ, предвид твърдението, че жалбоподателят е приет в Русенския университет и е
заплатил таксите за образованието си.

В жалбата се твърди, че отказът е връчен на мейла на М. на 11.03.2025г. и в този смисъл е спазен
срока за подаване на жалбата.

С разпореждане №12664/1004.2025г. АССГ, 21-ви състав е дал указания на Посолството на
Република България в Д., И., чрез Министерство на външните работи, да представят оспорвания
акт, както и доказателства за връчването му, като всички документи, приложени по преписката да
бъдат преведени на български език.

На 17.04.2025г. в АССГ е постъпило писмо от Министерство на външните работи, с което се
представя заверено копие от отказа за виза „Д“ и отговор, че „кандидатите не са получили
писмата си за отказ и не са ги подписали“.

По делото е представена административната преписка.

Административен съд С.-град при служебно извършената проверка на наведените в
жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, намира жалбата за

недопустима:

Предвид твърденията в жалбата, че отказът е получен от жалбоподателя на 11.03.2025г. и липсата на доказателства от ответника за връчването на отказа, следва извода, че жалбата е депозирана в срок.

При проверка за допустимост на жалбата, настоящата инстанция счита същата за недопустима на основание чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Съгласно посочената разпоредба, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от подаденото заявление за издаване на виза, искането е за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза вид "Д" по смисъла на чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ.

Вярно е, че с жалбата се твърди, че са засегнати права на жалбоподателя по чл.2 от Протокол 1 към ЕКПЧОС и нарушение на чл.14 ЕКПЧОС. Същевременно обаче, нито държавата по произход на жалбоподателя –Б., нито държавата, в която е издаден отказа-И., са страна по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи съгласно чл.59 и Протокол 1 от ЕКПЧОС, доколкото нито Конвенцията, нито Протокол 1 са ратифицирани от посочените две държави-Б. и И..

Не се спори, че националната правна уредба в чл.10а ал.4 ЗЧРБ не поставя подобно ограничение, а единствено предвижда, че отказите не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. От посочената разпоредба, обаче, не следва извода, че ЕКПЧОС е приложима за граждани на други държави, които не са ратифицирали Конвенцията и в този смисъл нормата не може да се тълкува разширително. В случая няма приложима действаща правна норма, която пряко да създава права на жалбоподателя. Не е регламентирано субективно право, на което да съответства задължение за българската държава да разреши право на дългосрочно пребиваване в страната, поради което основанията за оспорване на процесния отказ за виза не попадат в приложното поле на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и жалбата на основание чл.10а, ал.4 ЗЧРБ е процесуално недопустима. Предвид гореизложеното, макар в жалбата формално да са посочени нарушение права по ЕКПЧОС, същата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Воден от горното и на основание чл. 159, т. 1 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 21-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от М. М., [дата на раждане] гражданин на Б., чрез адвокат Н. Т.-АК-Р., срещу отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Завеждащ Консулска служба в [населено място], И. по заявление на М. М. от 04.02.2025 г.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на оспорване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИСИ от определението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: